

Does matzah ashirah qualify as nuksheh, such that one could not eat it per poskim who prohibit eating נוקשה?

**א. תלמוד בבלי מסכת מנחות דף נג:נד.**

ת"ר אין מחמיצין בתפוחים משום רבי חנינא בן גמליאל אמרו מחמיצין רב כהנא מתני לה ברבי חנינא בן תרדיון כמאן אזלא הא דתנן תפוח [של תרומה] שריסקו ונתנו בתוך העיסה וחימצה הרי זו אסורה כמאן לימא רבי חנינא בן גמליאל היא ולא רבנן אפ"ל תימא רבנן נהי דחמץ גמור לא הוי נוקשה מיהא הוי

**ב. רש"י מסכת פסחים דף לו עמוד א**

אין לשין את העיסה - של מצות ביין ושמן ודבש - מפני שקרובה וממהרת להחמיץ, ואין אדם יכול לשומרה, לפיכך, אם לש - תשרף מיד. ובמועד קאמר, ולא ביום טוב, דהבערה שלא לצורך היא. ולריש לקיש דאמר לעיל מי פירות אין מחמיצין לא קשיא הך, דאיהו אין חייבין על חימוצו כרת קאמר, ולא הוי חמץ גמור אלא חמץ נוקשה הוי - כלומר רע, ואותו חימוץ הן ממהרין להחמיץ, ואי אפשר לשומרן.

**ג. שולחן ערוך אורח חיים סימן תסב:א**

מי פירות בלא מים אין מחמיצין כלל. ומותר לאכול בפסח מצה שנלושה במי פירות אפילו שהתה כל היום

**ד. שולחן ערוך אורח חיים סימן תסב:ד**

הגה: ובמדינות אלו אין נוהגין ללוש במי פירות... ואין לשנות אם לא בשעת הדחק לצרכי חולה או זקן הצריך לזה.

At what time does נוקשה become assur? Nafka mina: Seudah Shlishis when Erev Pesach is Shabbos

**ה. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף מ עמוד א**

ואמר אב"י לא ליחרוך איניש תרי שיבולי בהדי הדדי דילמא נפקי מיא מהאי ובלע אידך ואתיא לידי חימוץ אמר ליה רבא אי הכי אפילו חדא נמי דילמא נפיק מהאי רישא ובלע אידך רישא אלא אמר רבא מי פירות נינהו ומי פירות אינן מחמיצין

**ו. תוספות מסכת מנחות דף נד עמוד א**

ומיהו יש לנטות ולהחמיר דלעולם אפילו [מי פירות] בלא מים נהי דחמץ גמור לא הוי נוקשה מיהא הוי והא דשרי רבא הצבא דאבישונא [ייבוש קליות בכד ליד תנור] משום דמי פירות אין מחמיצין קסבר כיון דאין מחמיצין חמץ גמור לא גזור להחמיר ולחוש דילמא נפקי מיא מהא ובלע אידך משום דמילתא דלא שכיחא הוא דאם היו מחמיצין חמץ גמור כיון שיש בו כרת היינו חוששין אע"ג דלא שכיחא

**ז. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף קיט עמוד א**

/מתני' / האשה שהלך בעלה וצרתה למדינת הים ובאו ואמרו לה מת בעליך לא תנשא ולא תתייבם עד שתדע שמא מעוברת היא צרתה היתה לה חמות אינה חוששת...  
לא תנשא ולא תתייבם וכו'... מחזורתא מתניתין רבי מאיר היא [דחוששין למיעוטא] במאי אוקימתא כר' מאיר אימא סיפא היתה לה חמות אינה חוששת [שתלד בן ליבם] - אמאי הלך אחר רוב נשים ורוב נשים מתעברות ויולדות מיעוט מפילות וכל היולדות מחצה זכרים ומחצה נקבות סמוך מיעוטא דמפילות למחצה נקבות והווי ליה זכרים מיעוטא, וליחוש! דלמא כיון דאיחזקה [יבמה] לשוק לא חייש. רישא דאיחזק לייבום, תייבם. אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוא רישא דאיסור כרת חששו, סיפא דאיסור לאו לא חששו. אמר רבא מכדי הא דאורייתא והא דאורייתא מה לי איסור כרת מה לי איסור לאו?!

**ח. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף לט עמוד ב**

אמרי דבי רבי שילא ותיקא שרי והתניא אסור לא קשיא הא דעבדיה במישחא ומילחא הא דעבדיה במיא ומילחא

### ט. שולחן ערוך אורח חיים סימן תמד:א

י"ד שחל להיות בשבת, בודקין ליל שלשה עשר. ומבערים הכל לפני השבת, ומשיירין מזון שתי סעודות לצורך השבת, דסעודה שלישית זמנה אחר המנחה ואז אינו יכול לעשותה לא במצה ולא בחמץ אלא במצה עשירה, וצריך לעשותה קודם שעה עשירית. הגה: ובמדינות אלו שאין נוהגין לאכול מצה עשירה, כדלקמן סימן תס"ב סעיף ד' בהגה, יקיים סעודה שלישית במיני פירות או בשר ודגים כדלעיל סימן רצ"א סעיף ו' בהגה.

### י. טור אורח חיים סימן תמב

ור"ף פסק כחכמים שאין לאו לא בתערובת חמץ ולא בחמץ נוקשה אלא איסור דרבנן ולפי זה מותר לערבו בתחלה לפני הפסח ולהשהותו עד לאחר הפסח ולזה הסכים א"א הרא"ש ז"ל

### יא. טור אבן העזר סימן כח

וא"א ז"ל כתב המקדש באיסורי הנאה דרבנן כגון חמץ בשעה ששית או בשאר איסורי דרבנן מקודשת ומיהו המקדש בחמץ דרבנן מו' שעות ולמעלה אינה מקודשת

### יב. רש"י מסכת פסחים דף ד עמוד ב

דכולי עלמא מיהא חמץ מששת שעות ולמעלה אסור - מן התורה, דאי לא מיתסר עד אורתא - לא הוה גזרי ביה, דבין ימא לליליא לא טעו אינשי.

### יג. מגן אברהם סימן תמג:ב

מת בע"פ הוציאו המת לב"ה וק"ו וחזרו לביתם ואכלו ואח"כ קברוהו (מהרי"ל) ועמ"ש ססי' תק"ו די"א דאסור לאכול קודם קבורת המת והכא שאני דהשעה עוברת וגם התחילו בהוצאתו ומ"מ תמי' לי דהא גבי ק"ש קי"ל אין מוציאים המת סמוך לק"ש ואם התחילו אין מפסיקין כמ"ש סי' ע"ב סעיף ב' וא"כ היאך יפסיקו לאכילה לכן נ"ל דמוטב לאכול קודם ואחר כך יוציאו המת ואם התחילו להוציאו אין מפסיקין לאכילה ואם לא יכלו אח"כ לאכול יאכלו מצה עשירה או בשר ודגים

### What happens if chametz nukshah was held through Pesach?

### יד. תוספות מסכת פסחים דף ב עמוד א "אור"

ונראה לרשב"א דאפילו לפי טעם האחרון [שהביאו להסביר למה בודקין לחמץ, דהוי משום שהתורה החמירה לאסור חמץ בבל יראה ובל ימצא] צ"ל דהחמירו חכמים בכל חמץ אפי' בחמץ נוקשה ועל ידי תערובת אף על גב דליכא בל יראה לפר"ת (דף מב.), דהא אמר שיאור ישרף והיינו חמץ נוקשה כדמוכח התם... משמע דאסור להשהותו דאי מותר להשהותו אמאי ישרף

### טו. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף מג עמוד א

שמעינן ליה לרבי מאיר נוקשה בעיניה בלאו וכל שכן חמץ דגן גמור על ידי תערובת רב נחמן אמר רבי אליעזר היא דתניא על חמץ דגן גמור ענוש כרת על עירובו בלאו דברי רבי אליעזר וחכמים אומרים על חמץ דגן גמור ענוש כרת על עירובו בלא כלום ושמעינן ליה לרבי אליעזר דאמר חמץ דגן גמור על ידי תערובת בלאו וכל שכן נוקשה בעיניה

### טז. מגן אברהם סימן תמב:א

ולדעת הטור צ"ל דההיא דשיאור מיירי בי"ט שא"א לאפותו דהא אסור באכיל' מדרבנן ואם יניחנה כך תחמיץ גמור וצונן לא מהני כיון שהתחיל להחמיץ לכן ישרף

### יז. מרדכי פסחים תקצה

אלו עוברין פר"ת אלו עוברין מעל השולחן אבל אינו עובר בבל יראה ובל ימצא כי חמץ על ידי תערובת מותר להשהותו בפסח וכן פסק רשב"ם... ונהגו כרש"י דאסר:

### יח. שולחן ערוך אורח חיים סימן תמז:יב

חמץ נוקשה, אפילו בעיניה אינו אסור בהנאה אחר הפסח